

Zamislite život u zemlji u kojoj je ljubav strogo kažnjiva. U zatvorima trunu ljudi koji jedan poljubac plaćaju višedecenijskim tamnovanjem.

Školska dvorišta spokojno dremaju pod suncem, ima se utisak apsolutne bezbednosti, čak je i droga iskorenjena. Ipak, nije to jedina zabranjena supstanca: osećanja, pogledi, sastanci i ljubav – sve su to nove stvari, i njima se takode trguje samo pod okriljem mraka.

Priča započinje na Božić 1983. godine, kada dvoje mladih protagonista, mladić Lu Danćing i devojka Si Đija, u jeku državnih reformi kaznenog sistema, čine kobnu grešku, koja će odrediti sudbine njihove, i nekolicine drugih, u narednih dvadeset sedam godina.

Književnica Lu Min, posredstvom lika mlade Kineskinje Si Đije, čiji je ljubavni život stigmatizovan od sredine u kojoj živi, oslikava ne samo haotične promene u kineskom društvu toga vremena, već i teret moralnih normi koje takvo društvo nameće. Zbog toga se ova knjiga može čitati i kao društvena kritika data sa stanovišta običnog čoveka, koji uvek podnosi glavni udar društvenih previranja.

Nasuprot Si Điji, koja živi u, krajnje realistično prikazanom, materijalističkom društvenom poretku (čije se predstave, ma koliko nemoguće delovale, korene u stvarnosti), nalazi se duhovni svet budističke provenijencije u kom obitava Danćing, verterovski lik, koji je tim okovima društva uspeo da umakne na najbanalniji način – odlaskom u smrt.

Preplićući ova dva sveta autorka istražuje sudbinu iskrenih osećanja u današnjem materijalističkom društvu, i muk koji za njima ostaje. Stoga bi najpravičnije bilo reći da se pred nama nalazi ne jednostavan ljubavni roman, već roman o ljubavi.

Cilj i ideal Biblioteke koja ulazi u život pod krilatim znamenjem Albatrosa jeste gaje-nje i širenje duševne kulture. Biblioteka *Albatros* obraća se, prvenstveno, onima koji u obogaćivanju i oblagorodavanju svoga duha vide jedan ozbiljan životni zadatak – njena je glavna težnja da se broj takvih čitalaca stalno umnožava i da se interesovanje za književnost, umetnost i za duhovna pitanja, uopšte, pojača. U tim obzirima i namermama sadržano je već i merilo po kome će se odabrati dela za publikaciju u okviru Biblioteke *Albatros*: prosta, površna zabava isključena je isto tako kao i štura ili stručna didaktika; reč će imati, pre svega, dela intuicije, bilo pesničke, bilo mislilačke, dakle, romani, novele, priče, dramski poemi, filozofski pokušaji, aforizmi, kao i razni subjektivni napisi: dnevnice, životopisi, ispovesti, ali i estetičke i kulturno-historijske studije i rasprave, najzad i one osobene umetničke igre mašte i osećanja, u kojima se rado ispoljavaju poneki moderni pesnici. Jednom reči, sve ono u čemu se pokazuje ceo čovek i cela duša i što govori čoveku i duši kao takvima. Takav materijal crpeće se, sa jedne strane, iz naše najnovije književnosti, iz dela onih naših najmladih pisaca koji su uspeli da dadu našem književnom životu jedan nov pravac i jedan divno ubrzani novi ritam – sa druge strane, iz remek dela svetske literature koja stoje u liniji našeg pokreta i naših ciljeva i koja ćemo, razume se, donositi u novim, savremenim i umetničkim prevodima.

—
Stanislav Vinaver i Todor Manojlović (1921)

